

Forslag til folketingsbeslutning

om erstatning ved skadevirkninger som følge af offentligt foranstaltede, almindelige vaccinationer.

Fremsat den 2. marts 1967 af *P. E. Eriksen, Poul Hartling, Hastrup, Else-Merete Ross, Skytte og Thestrup.*

Folketinget opfordrer indenrigsministeren til at lade udarbejde og i folketetinget fremsætte forslag til lov, der sikrer deltagere i offentligt foranstaltede, almindelige vaccina-

tioner fuld erstatning for skade og tab, som står i påviselig sammenhæng med den foretagne vaccination.

Bemærkninger til forslaget.

I forbindelse med den almindelige polio vaccinationskampagne i foråret 1966 er forekommet fem tilfælde, hvor sundhedsstyrelsen har anset det for sandsynligt, at der er en sammenhæng mellem senere lammelser og de foretagne vaccinationer. Desuden er forekommet en række tilfælde, hvor sundhedsstyrelsen ikke med samme sandsynlighedsgrad kan antage, at vaccinationen har været årsag til sygdom.

Også ved andre former for vaccination har man tidligere ment at kunne konstatere enkelte sygdomstilfælde og dødsfald, der på den ene eller anden måde havde forbindelse med foretagne vaccinationer, uden at der ved vaccinationen var sket fejl, som kunne begrunde almindeligt erstatningsansvar.

Selv om komplikationer i forbindelse med offentligt foranstaltede vaccinationer er uhyre sjældne, anser forslagsstillerne fastlæggelsen af generelle erstatningsregler for dette område for meget væsentlig såvel af hensyn til de enkelte, der rammes af skadevirkninger, som — og ikke mindst — af hensyn til den effektive gennemførelse af senere almindelige vaccinationskampagner.

De meget få tilfælde af skadevirkninger er forsvindende over for de store menneskelige og økonomiske skader, som de almindelige vaccinationskampagner må antages at afværge ved at forebygge gentagelse af de tidligere kendte epidemier. Vaccinationskampagnernes gode virkninger er imidlertid

ofte knyttet til, at de kan opnå meget bred tilslutning i befolkningen, og det er derfor vigtigt, at mennesker ikke afholdes fra at deltage af en — måske overdreven — frygt for komplikationer.

Den store samfundsinteresse, der således er knyttet til en effektiv gennemførelse af vaccinationskampagner, gør det — sammen med hensynet til de mennesker, der rammes af komplikationer ved at følge myndighedernes opfordringer til vaccination — naturligt at pålægge det offentlige en klar og vidtgående erstatningspligt i disse tilfælde.

Det bør på forhånd stå klart, at den, der deltager i en offentligt foranstaltet, almindelig vaccinationskampagne, i tilfælde af komplikationer, der står i påviselig sammenhæng med vaccinationen, fuldt ud er sikret økonomisk erstatning fra det offentlige for de lidte skader og tab, herunder eventuel erstatning til pårørende, selv om der ikke kan påvises erstatningsbegrundende fejl ved foretagelsen af vaccinationen, og at der netop bliver tale om fuld erstatning, hvis størrelse ikke begrænses til de ydelser, der allerede følger af sociallovgivning m. v.

På grund af de særlige vanskeligheder ved i disse tilfælde at opnå et eksakt bevis for årsagssammenhængen må det være rigtigt, at erstatning ydes, allerede hvor der foreligger en påviselig sammenhæng mellem vaccinationen og de opståede skader og tab.